

Венец вместо пепел: изцеляващата пътека на прошката

С годините и поради усилията ми да намеря мир и изцеление по пътеката към прошката, осъзнах по един въздействащ начин, че същият Божий Син, Който е извършил единение за моите грехове, е също и Изкупителят, Който ще спаси онези, които жестоко са ме наранили. Не можех наистина да повярвам на първата истина, без да повярвам на втората.

Колкото повече се засилваше любовта ми към Спасителя, толкова повече се увеличаваше и желанието ми да заменя болката и гнева с Неговия изцеляващ балсам.

Това бе многогодишен процес, изискващ както смелост, уязвимост и постоянство, така и да се науча как да се уповавам на божествената сила на Спасителя да спасява и изцелява. Все още имам да работя по това, но в сърцето си вече имам мир. Беше ми дадено „ново сърце“ (Йезекиил 36:26) – сърце, почувствало дълбоката и трайна обич на личен Спасител, Който остана с мен и нежно и търпеливо ме отведе до по-хубаво място, Който рида с мен и Който познаваше скръбта ми. (...)

Старейшина Ричард Г. Скот казва: „Не можете да изтриете стореното, но можете да простите. Прошката изцелява ужасните, трагични рани, защото позволява на Божията любов да пречисти сърцето и ума ви от отровата на омразата. Тя пречиства съзнанието ви от желанието за отмъщение. Тя отстъпва място на пречистващата, изцеляваща, възстановяваща любов на Господ“ („Healing the Tragic Scars of Abuse“, *Ensign*, май 1992 г., с. 33).

Земният ми баща също наскоро претърпя чудна промяна в сърцето и се обърна към Господ – нещо, което не очаквах в този живот. За мен това е още едно доказателство за цялостната и преобразяваща сила на Исус Христос.

Знам, че Той може да изцелява грешника и онези, спрямо които е съгрешено. Той е Спасителят и Изкупителят на света, Който положи Своя живот, за да можем да живеем отново. Той казва: „Духът на Господа е на Мене, Защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; пратил Ме е да *изцеля* съкрушените по сърце, да проглася освобождение на пленниците и проглеждане на слепите, да *пусна на свобода угнетените*“ (Лука 4:18, курсив добавен).

На всички, които са съкрушени по сърце, пленници, угнетени и вероятно заслепени от обида или грях, Той предлага изцеление, възстановяване и избавление. Свидетелствам за действителността на изцелението и възстановяването, предлагани от Него. За всички изцелението настъпва в различен момент и не можем да отсъждаме относно времето на изцеление на другите. Важно е да си дадем необходимото време, за да получим изцеление, и да бъдем добри към себе си през този процес. Спасителят винаги е милостив и внимателен, и е готов да оказва помощта, от която се нуждаем.

По пътеката на прошката и изцелението стои изборът да не продължаваме нездравословни модели или взаимоотношения в семействата си или другаде. По отношение на всички хора около нас ние можем да отговаряме на жестокостта с доброта, на омразата – с обич, на грубостта – с нежност, на безпокойството – с безопасност и на раздорите – с мир.

Да даваме това, от което сме били лишени, е въздействаща част от божественото изцеление, възможно чрез вяра в Исус Христос. Когато живеем така, че, както казва Исаяя, да даваме венец вместо пепелта на нашия живот (вж. Исаяя 61:3), проявяваме вяра и така следваме върховния пример на Спасителя, Който изстрада всичко, за да може да помага на всички. (...)

Свидетелствам, че най-великият пример за любов и прошка е този на нашия Спасител, Исус Христос, Който в жестока агония казва: „Отче, прости им, защото не знаят какво правят“ (Лука 23:34). (Кристин М. Ий, „Венец вместо пепел: изцеляващата пътека на прошката“, *Лиахона*, ноем. 2022 г., с. 37–38)